658/02

Den 4. november 2002 blev i sag nr. 57.963:

xxx xxx xx
xxxxxxxxx x xx xxxxxx
xxxx xxxxxxxxx x

mod

Alm. Brand
Rejseforsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har tegnet årsrejseforsikring i Alm. Brand Rejseforsikring A/S, klager over selskabets afvisning af at yde erstatningsrejse.

Det fremgår af sagens akter, at klageren og dennes hustru var på ferierejse til Thailand mellem den 10/9 2001 og 26/9 2001. Den 14/9 2001 kom klageren til skade med sin ankel, da han snublede på trinene i en lokal taxa.

Selskabet har ved skrivelse af 2/5 2002 til nævnet bl.a. anført:

> "På et produkt som selskabets årsrejseforsikring er det nødvendigt at fastholde en stram fortolkning af forsikringsbetingelserne, og der lægges følgelig en afgørende vægt på ordet 'sengeleje' i forsikringsbetingelsernes pkt. 9.1.a.
>
> Selskabets læge v/SOS-International har vurderet sagen og den modtagne lægeerklæring fra San Paulo Hua-Hin Hospital, hvoraf det fremgår, at M.V.T. [klageren] skulle bruge krykker, ikke måtte svømme og skulle holde anklen i ro.

Da der ikke er tale om lægeordineret sengeleje, må selskabet derfor fastholde, at forsikrede i det pågældende tilfælde ikke er berettiget til erstatning under dækningen erstatningsrejse."

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

"**9. Erstatningsrejse**

9.1 Selskabet yder erstatning til en ny rejse, hvis forsikredes påbegyndte rejse bliver ødelagt som følge af, at forsikrede:

a) bliver hospitalsindlagt, eller den behandlende læge har ordineret sengeleje, i mindst halvdelen af den planlagte rejseperiode på grund af akut sygdom eller tilskadekomst.

Perioden beregnes først fra første dokumenterede lægebesøg.

...

d) er ledsager i den i afsnit 9.1 b) eller c) beskrevne situation."

Nævnet udtaler:

Uanset affattelsen af forsikringsbetingelserne finder nævnet, at selskabet ikke er berettiget til at afslå at yde erstatningsrejse alene med henvisning til, at klageren ikke har opfyldt det formelle krav om lægeordineret sengeleje. Det afgørende i så henseende finder nævnet må være, om klageren på grund af sin tilskadekomst rent faktisk var nødsaget til at holde sengen.

Nævnet finder imidlertid, at det ikke på det foreliggende grundlag er sandsynliggjort, at klageren på grund af tilskadekomsten har været nødsaget til at holde sengen i mere end halvdelen af rejseperioden, og nævnet kan derfor ikke pålægge selskabet at yde erstatningsrejse.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen